

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 132, Έτος 13ο, Απρίλιος 2007

ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΙΣΤΟΣ!

Ο Άνθρωπος των θλίψεων που σε κάθε Του βήμα εδέχετο τις κατηγορίες των Ιουδαίων να μπήγονται σαν βέλη πυρακτωμένα στην αναμάρτητό Του καρδιά, τις αποδοκιμασίες τους, τα πονηρά τους αλληλοκοιτάγματα, τους μκκτηρισμούς τους και τα μειδιάματα της υπεροψίας τους, υπέμενε και επέμενε ακλόνητα εκτελώντας το κοσμοσωτήριο έργο Του με πραότητα, μη χάνοντας ευκαιρία να φυτέψει στις ψυχές των ανθρώπων το σπόρο της μακαρίας αιωνιότητας!

Από μέρα σε μέρα έλκοντας το βαρύ φορτίο της οδύνης φθάνει στον υδροματόβρεχτο στίβο της Γεσθημανή, όπου ως άνθρωπος θα λυγίσει αντικρίζοντας των ευθυνών Του το αμετακίνητο όρος και ως Θεός θα παραμείνει απαθής αφήνοντας εγκαταλελειμμένη την ανθρώπινη Του φύση να αγωνίζεται μόνο με τα μέσα της ανθρώπινης ζωής. «Πάτερ, αν είναι θέλημά Σου, απομάκρυνε τούτο το ποτήριο του θανάτου από εμένα. Αλλά όμως να γίνει όχι αυτό που θέλω εγώ, αλλά το θέλημά Σου». Τότε εφάνηκε άγγελος ενισχύων αυτόν και όχι ο Θεός με την απόλυτο δύναμή Του να τον απαλλάξει, για να δείξει σ' εμάς την οδύνη της κατακόρυφης αγωνίας, που ως άνθρωπος υπέμενε και διά της ταπεινώσεως Του ως άνθρωπος υπερέβη, μη επιτρέποντας ο Θεάνθρωπος Χριστός στην Θεότητά Του να παρέμβει, ουδ' επ' ελάχιστον, για να μετριάσει τις προσωπικές Του θλίψεις και τις απεριγράπτες οδύνες πάνω στο Σταυρό. Έκρυβε την Θεότητά Του από τον διάβολο, για να την αποκαλύψει την τελευταία στιγμή της τριήμερου ταφής Του. Να τον τσακίσει.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Το βιβλίο της ντροπής

Υστερα από την Πανελλήνιο κατακραυγή για το βιβλίο της ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, τις διαμαρτυρίες κοινωνικών ομάδων, και αυτής της Ακαδημίας, τελικά και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος εκφράζει την αποδοκιμασία της μέσω του διαδικτύου με ένα πεντασέλιδο κείμενο, που με κανένα τρόπο δεν αφήνει πλέον περιθώρια στο βιβλίο για ανάγνωση!

Το επίμονο «ΟΧΙ» -της κυρίας Υπουργού Παιδείας-

«δεν θα αποσύρω το βιβλίο», που κατ' επανάληψη με τόση παρρησία εκφράστηκε από τα Μ.Μ.Ε., δεν μπορεί πλέον να πείσει κανένα Έλληνα, με όλες τις δικαιολογίες του και τις υπεκφυγές του, για την Ελληνική του καταγωγή...

Η απόφαση αυτή της μη απόσυρσής του, εάν δεν ανακληθεί, θα αποτελέσει, πλέον, στο μέλλον μια οφθαλμοφανή φασιστική εκτροπή εν μέσω καθεστώτος υποτιθέμενης, τουλάχιστον, δημοκρατίας. Μια τέτοια υστεροφημία, ασφαλώς δεν θα πρέπει να εκπλήσσει τους ευθυνόμενους για το νεοεποχικό αυτό «ΟΧΙ», γιατί δεν μοιάζουν να κλονίζονται από την επίμονη και παράξενα «σθεναρή» στάση τους. Ούτε το πολιτικό κόστος που θα αντιμετωπίσουν φαίνεται να τους επηρεάζει. Τόσο πολύ είναι πεπεισμένοι για την αναγκαιότητα αφελληνισμού και απορθοδοξοποίησης της ιστορίας μας, ή τόσο πολύ είναι «αποφασισμένοι» με οποιοδήποτε κόστος να εγκαινιάσουν αλύγιστοι μια δικτατορική εποχή!

Το κείμενο των «απόψεων» της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος επιμελήθηκε ο Μητροπολίτης Σισα-

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Μετάφραση υπό του Μακαριστού πατρός Επιφάνιου Θεοδώροπουλου.

Οποιος εΐνε εϋσεβής και αγαπᾶ τὸν Θεόν, ἄς ἀπολαύσῃ τὴν ὥραιάν και λαμπράν αὐτὴν ἑορτὴν (τοῦ Πάσχα). Ὅποιος δούλος ἔχει ἀγαθὰς διαθέσεις, ἄς εἰσέλθῃ γεμάτος ἀπὸ χαρὰν εἰς τὴν εϋφροσύνην (τοῦ θείου Δείπνου), πὺ χαρίζει ὁ (ἀναστὰς) Κύριος

του. Ὅποιος κατεπονήθη μὲ τὴν νηστεϊάν, ἄς ἀπολαύσῃ τῶρα τὴν ἀμοιβὴν του (πὺ εἶνε τὸ παρατιθέμενον οὐράνιον Δεῖπνον). Ὅποιος ἀπὸ τὴν ἕκτην πρωϊνὴν ὥραν (δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς του) ὑπηρετήσῃ τὸν Κύριον (ὡς πιστὸς δούλος Του), ἄς δέχεται σήμερον τὴν ἀμοιβὴν πὺ δικαίως τοῦ ἀνήκει. Ὅποιος προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν μετὰ τὴν ἐνάτην πρωϊνὴν (κατὰ τὴν νεανικὴν του δηλαδὴ ἡλικίαν), ἄς συμμετάσχῃ και αὐτὸς μὲ προθυμίαν εἰς τὴν (κο-

σμοσωτήριον) ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως. Ὅποιος προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν μετὰ τὴν δωδεκάτην μεσημβρινὴν ὥραν (κατὰ τὴν ὥριμον δηλαδὴ ἡλικίαν), ἄς μὴ ἔχῃ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν (ἂν θὰ τὸν δεχθῇ ὁ Χριστός) διότι οὐδόλως πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ. Ὅποιος καθυστέρησε και προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν κατὰ τὴν τρίτην ἀπογευματινὴν ὥραν (κατὰ τὰ γηρατεία του δηλαδὴ), ἄς πλησιάσῃ τὸν Κύριον χωρὶς κανένα δισταγμὸν και φόβον.

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΙΣΤΟΣ!

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Σαν κοσμοκράτωρ που ήταν ο πλανών την οικουμένη, ήταν πεπεισμένος από την ίδια του την αλαζονεία, που έχει τον τρόπο της να πείθει τους οπαδούς της, ότι ο θαυματουργός αυτός «ανθρωπάκος» θα παραδώσει το πνεύμα του επάνω στο σταυρό, αφού προσφέρει στον καταχθόνιο σκηνοθέτη μια απολαυστική διασκέδαση!

Τα πράγματα, με την εξέλιξη του Θείου δράματος, ήρθαν... κατ' ευχήν, παρόλα τα ενοχλητικά σημεία του σεισμού και του σκότους που εκάλυψε όλη τη γη, που όμως δεν κατάφεραν να μειώσουν την ικανοποίηση του «μεγαλοπράγμονος» αφέντη.

Τρεις μέρες διήρκεσε αυτή η μεγάλη χαρά του δράκοντα της αβύσσου, όμως κάτι δεν πήγαινε καλά μέσα στον αβυσσαλέο του στόμαχο. Σαν να είχε καταπιεί κάτι δύσπεπτο και δηλητηριώδες. Του είναι αδύνατον πλέον να συγκρατηθεί και να αμυνθεί ενάντια σ' ένα παράξενο Ληστή που του ληστεύει από τους πιο πανάκριβους θησαυρούς που είχε κρυμμένους στα κατάβαθα της ύπαρξής και να φύγει σαν Κύριος του επάνω και του κάτω κόσμου!

Αστράψε ο Άδης. Αστράψε η Ζωή. Αστράψαν τα ουράνια. Ανέστη Χριστός και ουδέποτε αποθνήσκει. Οι κρατούμενοι του Άδη, σαν ένας άνεμος συνεπαρμένοι από το φωτεινό σύνθημα του Ελευθερωτή, εγκαταλείπουν το δεσμοτήριο. Χαίρουν οι άγγελοι για την σωτηρία των ανθρώπων και εμείς πανηγυρίζουμε απολαμβάνοντας της μεγάλης αυτής εορτής την δωριζόμενη ευεργεσία, ακολουθώντας τα πολύτιμα αχνάρια του Κατηχητικού Χρυσοστόμου λόγου:

«Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος ἀπολανέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολανέτω νῦν τὸ δηνᾶριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω, καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ

τὴν βραδύτητα, φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον, ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης, καὶ τὸν ὑστερον ἔλεει, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει, κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται, Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται, Καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσελθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορευσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πεινίαν ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον. ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτήρος ὁ θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Αἰδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Αἰδην. Ἐπικράνεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· ὁ Αἰδης, φησί, ἐπικράνθη συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεκράθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ καθρέθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἔδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνητησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; Ποῦ σου Αἰδὴ τὸ νίκος; Ανέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ανέστη Χριστός καὶ πεπτῶκασι δαίμονες. Ανέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ανέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ανέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστός γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Γ. Σ. Γκεζερλής

Υπεύθυνος ὕλης φυλλαδίου

Γεώργιος Σ. Γκεζερλής

Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά

Το βιβλίο της ντροπής

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

νίου και Σιατίστης κ. Παύλος και αφού από διάφορες πλευρές ερεύνησε τις εμφανέστατες σκόπιμες και προκλητικότερες στρεβλοδικίες του περιχομένου της (οι υπογραμμίσεις δικές μου), καταλήγει επιγραμματικά στο συμπέρασμα ότι: «το κρινόμενο βιβλίο δεν αποτελεί βιβλίο ιστορίας, αλλά εγχειρίδιο ιδεολογικής προπαγάνδας με το οποίο επιχειρείται η χειραγώγηση της συνειδήσεως των μικρών μαθητών»!

Θαυμάσιο το συμπέρασμα, καθώς και όλο το πενασέλιδο κείμενο που καταλήγει σ' αυτή την επωδό, όμως δεν θα πρέπει να μείνει μόνο στα λόγια η Εκκλησία της Ελλάδος, παρ' ότι είναι αρκετά δυναμικά, αλλά να προχωρήσει και σε κάποιες πρακτικές που θα φέρουν αποτέλεσμα, αν θέλει να υπερασπιστεί το ποιμνίό της. Διότι σήμερα, δυστυχώς, οι πάντες δεν παραινούνται να φιλοτιμηθούν από τα λόγια, όσο πειστικά και δυναμικά κι αν είναι.

Γι' αυτό είναι απαραίτητο κάποιιο θρόνοι καρεκλοκένταυρων να ταρακουνηθούν από τις βάσεις των, παρά να γίνουμε απαθείς θεατές μιας μόνιμης αναπηρίας νεανικών εγκεφάλων.

Επειδή δεν γνωρίζουμε αν θα κοινοποιηθεί, ή πως θα κοινοποιηθεί το μακροσκελές αυτό κείμενο της Ιεράς Συνόδου στον Ελληνικό λαό, καταχωρούμε δύο τμήματά του που θεωρούμε ουσιωδέστερα, για την πληροφόρηση των αναγνωστών μας.

Τα επίμαχα σημεία

Όπως έχει ήδη καταγραφεί τα σημαντικότερα σημεία για τα οποία το βιβλίο έχει αποδοκιμασθεί είναι τα κάτωθι:

α. Η πλήρης όχι απλώς υποβάθμιση αλλά απόλειψη του ρόλου της Εκκλησίας και στα χρόνια της δουλείας και κατά την επανάσταση. Αποσιωπάται επίσης η σημασία της Ορθόδοξης παράδοσης στη διατήρηση της Εθνικής Συνειδήσεως των Ελλήνων καθώς και η παρουσία των Νεομαρτύρων.

β. Ο τρόπος που παρουσιάζεται η έξοδος των Ελεύθερων πολιορκημένων του Μεσολογγίου, που αποδομεί μία από τις ηρωικότερες σελίδες του αγώνα της Εθνεγερσίας και δεν δικαιολογεί βεβαίως τον τρόπο και την τιμή που αποδίδει σήμερα η Πολιτεία στην ηρωική εκείνη πράξη.

γ. Η πλήρης διαγραφή της θυσίας των Σουλιωτισσών στο Ζάλογγο, τη στιγμή μάλιστα που το βιβλίο επιχειρεί να αναβαθμίσει την γυναικεία παρουσία στον αγώνα.

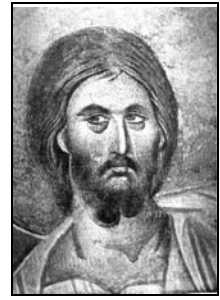
δ. Η υποβάθμιση της παρουσίας

(Συνέχεια στη σελ 4)

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ**Αγ. Ιωάν. του Χρυστοστόμου***(Συνέχεια από τη σελ. 1)*

Ὅποιος προσήλθεν εἰς τὴν πίστιν κατὰ τὴν πέμπτην ἀπογευματινὴν ὥραν (κατὰ τὰς τελευταίας δηλαδὴ ἡμέρας τῆς ζωῆς του), ἂς μὴ φοβηθῆ μήπως δὲν τὸν δεχθῆ ὁ Θεός, ἐπειδὴ ἐβράδυνε· διότι ὁ Κύριος εἶνε πλουσιοπάροχος εἰς τὰς δωρεάς Του, καὶ διὰ τοῦτο δέχεται τὸν τελευταῖον μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν πού ἐδέχθη καὶ τὸν πρῶτον. Παρέχει ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην εἰς ἐκεῖνον πού προσήλθεν εἰς τὰ τέλη τοῦ βίου του, ὅπως καὶ εἰς ἐκεῖνον πού ὑπηρέτησε τὸν Κύριον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς του· καὶ ἐκεῖνον, πού προσήλθε τελευταῖος, ἐλεεῖ, καὶ ἐκεῖνον, πού προσήλθε πρῶτος, περιποιεῖται· καὶ εἰς ἐκεῖνον δίδει καὶ εἰς αὐτὸν προσφέρει (τὰς δωρεάς Του)· καὶ τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς δέχεται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπλὴν διάθεσιν ἀναγνωρίζει· καὶ τὴν πρᾶξιν τὴν ἀγαθὴν τιμᾶ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπλὴν πρόθεσιν (διὰ καλὰ ἔργα) ἐπαινεῖ. Ἐπομένως, ὅλοι εἰσέλθετε εἰς τὴν χαρὰν πού χαρίζει ὁ Κύριός σας· καὶ ὅσοι προσήλθετε πρῶτοι (δηλαδὴ νέοι), καὶ ὅσοι προσήλθετε δεύτεροι (δηλαδὴ γέροντες), λάβετε τὸν μισθόν σας· καὶ ὅσοι εἰσθε πλούσιοι καὶ ὅσοι εἰσθε πτωχοί, πανηγυρίσατε μετὰ ξύ σας. Καὶ ὅσοι ἐκυριαρχήσατε εἰς τὰ πάθη σας, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐδείξατε ἀμέλειαν διὰ τὴν ἀρετὴν, τιμήσατε τὴν σημερινὴν ἡμέραν. Καὶ ὅσοι ἐτηρήσατε τὴν νηστείαν καὶ ὅσοι δὲν ἐτηρήσατε, εὐφρανθήτε σήμερον. Ἡ Τράπεζα εἶνε γεμάτη (ἀπὸ τὰ Τίμια Δῶρα)· ἀπολαύσατέ τὰ ὅλοι. Ὁ Μόσχος (πού ἐθυσιάσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας μας, ὁ Κύριος δηλαδὴ) εἶνε ἀφθονος καὶ ἀνεξάντλητος· οὐδεὶς (λοιπόν) ἐπιτρέπεται νὰ φύγη (ἀπὸ τὸν ἱερόν Ναόν) πεινασμένος (χωρὶς νὰ χορηγήσῃ μὲ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμά Του). Ὅλοι ἀπολαύσατε τὸ (πνευματικόν) Συμπόσιον, πού γίνεται διὰ τοὺς πιστεύοντας· ὅλοι ἀπολαύσατε τὰ πλούσια Δῶρα, πού προσφέρει ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ μας. Οὐδεὶς νὰ θρηνηθῆ διὰ τὴν πτωχείαν του· διότι παρουσιάσθη ἤδη ἐμφανῶς (διὰ τῆς Αναστάσεως τοῦ Χριστοῦ) ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού ἀνήκει εἰς ὅλους ἐξ ἴσου. Οὐδεὶς νὰ

οὐδένα διὰ τὰ πταισμάτα του· διότι ὁ ἐκ τοῦ τάφου ἀναστὰς Χριστὸς εἶνε ἡ συγχώρησις τῶν ἀμαρτιῶν μας. Οὐδεὶς νὰ αισθάνεται πλέον φόβον ἐνώπιον τοῦ θανάτου· διότι ὁ θάνατος τοῦ Σωτῆρος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ τὴν φθορὰν (καὶ μᾶς ἔδωσε ζωὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν)· Ἄν καὶ ἐκρατήθη ὁ Σωτὴρ ἀπὸ τὸν θάνατον, ἐν τούτοις τὸν (ἐνίκησε καὶ τὸν) ἐξηφάνισεν. Ὁ Κύριός μας, πού κατῆλθεν εἰς τὸν ἄδην, (ἐνίκησε καὶ) ἐλαφυραγώγησε τὸν ἄδην. Ἐπικράνεν ὁ Κύριος τὸν ἄδην, ὅταν ὁ ἄδης ἐγεύθη τὴν Σάρκα Του. Καὶ αὐτὸ τὸ γεγονός εἶχε προῖδει ὁ προφήτης Ἡσαΐας καὶ ἐκραύγασε (πρὸς τὸν Χριστόν): Ὁ ἄδης ἐπικράνθη, ὅταν Σὲ συνήνητησε, Χριστέ, κάτω (εἰς τὰ σκοτεινὰ βασιλεία του). Ἐπικράνθη! εὐλόγως, διότι κατηργήθη. Ἐπικράνθη! εὐλόγως, διότι κατέστη περιγέλως. Ἐπικράνθη! εὐλόγως, διότι ἐθανατώθη. Ἐπικράνθη! εὐλόγως, διότι ἔχασε τὴν ἐξουσίαν του. Ἐπικράνθη! εὐλόγως, διότι ἐγένεν ὁ ἴδιος δεσμώτης. Ἐλαβε σῶμα θνητὸν (τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ) καὶ εὐρέθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ (διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἶνε ἄνθρωπος ἀπλοῦς, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας). Ἐλαβε χῶμα (γῆνιν δηλαδὴ Σῶμα) καὶ συνήνητησε τὸν ἐξ οὐρανοῦ Θεόν. Ἐλαβεν αὐτὸ πού ἔβλεπε (τὸ γῆνιν Σῶμα) καὶ κατέπεσε (νικημένος) ἐξ αἰτίας ἐκείνου (τῆς Θεότητος δηλαδὴ) πού δὲν ἔβλεπε. Ποῦ εἶνε λοιπόν, θάνατε, τὸ (δηλητηριῶδες) κεντρίον σου; Ποῦ εἶνε, ἄδη, ἡ νίκη σου; Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ σὺ ἔχεις κατανικηθῆ! Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ οἱ δαίμονες (πού ἐνόμισαν ὅτι ἐθριάμβευσαν μὲ τὴν ἀποστασίαν τῶν πρωτοπλάστων) ἔχουν κατακρημνισθῆ! Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἄγγελοι χαίρουν (διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων)! Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ ἡ ζωὴ κυριαρχεῖ! Ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ νεκρὸς δὲν θὰ παραμείνη πλέον οὐδεὶς εἰς τὸ μνημα (ἀφοῦ ὅλοι θὰ ἀναστηθοῦν)! Διότι, ὁ Χριστὸς, ἐγερθεὶς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐγένεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως, ἐκείνων πού ἔχουν κοιμηθῆ τὸν ὕπνον τοῦ θανάτου. Εἰς Αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ ἐξουσία εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

**Πιο πολύ από το νόμο
πρόσεχε τον τροχονόμο**

Σοφά ο νόμος όρισε
για την κυκλοφορία
ν' αναβοσβήνουν σήματα
χωρίς αργοπορία.

Και έχουμε το πράσινο,
το κόκκινο φωτάκι,
το ένα μας χαμογελά
και τ' άλλο όλο φαρμάκι.

Όλοι το πράσινο αγαπούν
που δίνει ελευθερία
στο κόκκινο όλοι πειθαρχούν
που δε σηκώνει αστεία.

Σαν είναι ώρες της αιχμής
και κίνηση μεγάλη
ο τροχονόμος στέκεται
ρύθμιση δίνει άλλη.

Νοιάζεται στο συνωστισμό
κακό για να μη γίνει,
άλλο κανόνα ο «πόλεμος»
και άλλο η «ειρήνη».

Όταν αλλάζει η ζωή
και το κακό αγριεύει
τον Τροχονόμο κοίταζε
τι γνώφει, τι γυρεύει.

Μήπως ζητά παράξενα
για την αντίληψή μας
κι οι χλιαροί να λείψουνε
τόνοι απ' την ψυχή μας.

ο Παράλογος

«Καθετί χριστιανικό, απορρέει από τον Αναστάντα Θεάνθρωπο Χριστό: Η προσευχή: Αυτός την κατευθύνει στην Ανάσταση και εξαιτίας Αυτού, στον αϊδίως ζώντα Θεάνθρωπο. Η πίστη σε Αυτόν, είναι πίστη στον Αναστάντα και εξαιτίας Αυτού στον αιωνίως ζώντα Θεάνθρωπο και η αγάπη, σε Αυτόν και η νηστεία και η ταπείνωση και η υπομονή και όλες οι άλλες αρετές για Αυτόν όλες αυτές είναι, από τον αναστάντα Θεάνθρωπο και χάρη του Αναστημένου Θεανθρώπου. Αλλά και όλα τα άγια μυστήρια, μαζί με όλες τις θεϊκές και χαριτόβρυτες δυνάμεις, καθώς και η σύνολη ζωή σε αυτόν και σε εκείνο τον κόσμο, όλα αυτά είναι, από τον Αναστημένο και αϊδίως ζώντα Θεάνθρωπο και εξαιτίας Αυτού και χάρη Αυτού».

(π. Ιουστίνος Πόποβιτς)

Το βιβλίο της ντροπής

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

ηρώων του 1821, όπως ο Κολοκοτρώνης και ο Καραϊσκάκης, ο Αθ. Διάκος, ο Παπαφλέσσας.

ε. Η πλήρης διαγραφή της μορφής και της θυσίας του Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε και η περίπου απαξιωτική αναφορά στον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό και στο τεράστιο ιεραποστολικό έργο του, έργο καθοριστικό για τη διατήρηση της αυτοσυνειδήσιας του γένους.

στ. Η απουσία σημαντικών ιστορικών γεγονότων, όπως η μάχη της Αλαμάνας, η απελευθέρωση της Τριπολιτσάς, η Γραβιά, τα Δερβενάκια, η Ναυμαχία της Ναυπάκτου.

ζ. Γίνεται προσπάθεια εξωραϊσμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπου παρουσιάζονται οι έλληνες να ζουν αρμονικά με τους κατακτητές, ενώ οι αγώνες των κλεφτών παρουσιάζονται με τρόπο που ολίγον απέχει από το να τους αποδώσει, με βάση τα σημερινά δεδομένα, την μομφή του τρομοκράτη.

η. Δεν γίνεται καμμία αναφορά σε γενοκτονικής φύσεως ολοκληρωτικές σφαγές, εγκλήματα, λεηλασίες, ταπεινώσεις, εξισλαμισμούς και παιδομαζώματα παλαιότερα και νεότερα, όπως η γενοκτονία των Ποντίων και των Αρμενίων. Δεν είναι τυχαίο ότι η πρώτη αντίδραση στο συγκεκριμένο βιβλίο εκδηλώθηκε τον περασμένο Ιούλιο στο πλαίσιο του 6ου Παγκοσμίου Ποντιακού Συνεδρίου όπου εκπρόσωποι 600 Ποντιακών οργανώσεων ζήτησαν ομόφωνα την απόσυρση του βιβλίου. Έχει παρατηρηθεί ότι η απόκρυψη που επιχειρείται είναι αντίστοιχη με προσπάθειες συγκάλυψης του Ολοκαυτώματος. Ενώ όμως το Ολοκαύτωμα δεν τολμά να το αποκρύψει, αποκρύπτει την άλλη μεγάλη και διεθνώς αναγνωρισμένη γενοκτονία των Αρμενίων.

θ. Αποτελεί πρόκληση ο τρόπος που παρουσιάζεται ένα γεγονός τεράστιας σημασίας για τον νέο ελληνισμό, όπως αυτό της Μικρασιατικής καταστροφής, και ύβριν απέναντι στη θυσία και στη σφαγή τόσων αθώων και τον ξεριζωμό χιλιάδων ανθρώπων. Ουδεμία επίσης αναφορά στο μαρτυρικό θάνατο του Εθνοϊερομάρτυρος Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης και στην εθελούσια θυσία του υπέρ του λαού του, ενώ η απελευθέρωση ελληνικών εδαφών παρουσιάζεται «ως κατάληψη». Το ζήτημα το οποίο προκύπτει είναι εάν στην εκπαιδευτική διαδικασία τα παιδιά πρέπει να μαθαίνουν την ελληνική ιστορία ή την ιστορία του κράτους της Ελλάδος.

ι. Εξιδανικεύεται ο ιστορικός ρόλος του Κεμάλ Ατατούρκ και παρου-

σιάζεται «ως ηγέτης του απελευθερωτικού αγώνος των Τούρκων και μετέπειτα Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας»!!!

ια. Αποσιωπάται το ιστορικό ΟΧΙ των Ελλήνων το 1940 και η ηρωική αντίσταση του λαού μας. Το έπος του '40 συντρίβεται στην ψυχρή έκφραση «Οι Έλληνες απομακρύνουν τα ιταλικά στρατεύματα». Ουδεμία επίσης αναφορά γίνεται για την Εθνική Αντίσταση του λαού μας στα χρόνια της κατοχής. Τα παιδιά προφανώς δεν θα

«Σήμερα προσπαθούν να γκρεμίσουν την πίστη, γι' αυτό αφαιρούν σιγά-σιγά από καμιά πέτρα, για να σωριαστεί το οικοδόμημα της πίστεως. Όλοι όμως ευθυνόμαστε για το γκρέμισμα αυτό: όχι μόνο αυτοί που αφαιρούν τις πέτρες και το γκρεμίζουν, αλλά και όσοι βλέπουμε να γκρεμίζεται και δεν προσπαθούμε να το υποστηλώσουμε. Όποιος σπρώχνει στο κακό τον άλλον θα δώσει λόγο στον Θεό γι' αυτό. Και ο διπλανός όμως θα δώσει λόγο, γιατί έβλεπε εκείνον να κάνει κακό στον συνάνθρωπό του και δεν αντιδρούσε».

(π. Παΐσιος)

καταλάβουν από την ιστορία τους γιατί να εορτάζουν την Εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου 1940, αφού τίποτα σπουδαίο δεν έγινε, όπως επίσης δεν θα μάθουν γιατί εορτάζουν την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου, αφού ακόμα και την ημερομηνία, η ιστορία που διδάσκονται δεν την αναφέρει καθόλου.

ιβ. Η σύγχρονη Κυπριακή Ιστορία παρουσιάζεται με τρόπο που προκάλεσε ήδη την Παγκύπρια αντίδραση.

Οι αντιδράσεις

Δεν γνωρίζουμε αν υπάρχει άλλο βιβλίο το οποίο να προκάλεσε τόσες πολλές αντιδράσεις από τόσο διαφορετικούς χώρους, σε σημείο μάλιστα που η Κύπρος να θεωρεί ότι το εν λόγω βιβλίο υπονομεύει τον Εθνικό της αγώνα. Η επίσημη παρέμβαση του Κυπρίου Υπουργού Παιδείας, ως εκφραστή της πανδήμου Κυπριακής αντιδράσεως, προς την Υπουργό Παιδείας της χώρας μας είναι ενδεικτική του κλίματος που δημιουργήθηκε. Παράλληλα το βιβλίο ξεσήκωσε τα Ποντιακά σωματεία, τις Μικρασιατικές οργανώσεις και την Αρμενική Κοινότητα στην Ελλάδα, αφού στην ουσία διαγράφει και αμφισβητεί την Ιστορία τους, αυτά που γι' αυτούς είναι τα Ιερά και τα Όσια τους, η ψυχή τους και η συνειδήσή τους.

Άνθρωποι από διαφορετικούς χώρους, ακαδημαϊκοί, εκπαιδευτικοί, επιστήμονες, βουλευτές, πανεπιστημιακοί καθηγητές, με τεκμηριωμένο λόγο και επιχειρήματα εξέφρασαν την πλήρη αντίθεσή τους εις το βιβλίο και προσήψαν εις αυτό την κατηγορία «ότι διαστρέφει την ελληνική ιστορία».

Έχει βαρύνουσα σημασία η γνώματευση της Ακαδημίας Αθηνών, η

ποία εξητήθη υπό της Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ως κατ' εξοχήν αρμοδίου οργάνου προς έκφραση γνώμης επί του θέματος. Η Ακαδημία σε μία αναλυτική έρευνα επισημαίνει ότι το βιβλίο «πάσχει από πολλές απόψεις». Ειδικότερα θεωρεί ότι δεν είναι επιμελημένο ως κείμενο, ότι έχει αποκλίσεις από τους ιστοριογραφικούς κανόνες και δεν είναι αρκούντως ελκυστικό εις τους μαθητές. Επίσης θεωρεί ότι οι αδυναμίες του «ως βιβλίου ιστορίας» αποκαλύπτουν ότι οι συγγραφείς δεν έχουν επαρκείς ιστορικές γνώσεις, καθόλου ιστορική σκέψη, ούτε εμπειρία συγγραφής βιβλίων. Παρατηρεί επίσης ότι στο βιβλίο διαπιστώνονται πολλές παραλείψεις γεγονότων και αοριστίες οι οποίες «απισχναίνουν την ιστορία», διερωτάται δε αν δοκιμάστηκε πειραματικά η διδασκαλία του πριν διδαχθεί σε όλα τα σχολεία. Κρίνει επίσης ως απογοητευτική και αυτή την εμφάνιση του βιβλίου, συ-

γκρινομένη με ξένα σχολικά εγχειρίδια και διατυπώνει το ερώτημα αν σχεδιάστηκε από ειδικό.

Σε πρόσφατη ανακοίνωσή της «η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών» έπειτα από ενδελεχή επιστημονική μελέτη, εις την οποία προέβησαν εντεταλμένοι Εταίροι της, διακεκριμένοι Καθηγητές της Ελληνικής Ιστορίας εις τα Πανεπιστήμια, απεφάνθη ότι το κρινόμενο διδακτικό βιβλίο παραποιεί την ελληνική ιστορία με συγκεκριμένες αναφορές και ιδίως με ασύγγνωστες παρασιωπήσεις γεγονότων όπως η μεγάλη σφαγή των αμάχων στη Σμύρνη τον Αύγουστο του 1922 και η αποφασιστική συμβολή της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Εθνική Παλιγγενεσία.

Αντίδραση έμμεσος πλην σαφής διευτώθη επίσης και υπό του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο οποίος εις δηλώσεις του την 21η Φεβρουαρίου 2007 εις τα Ιωάννινα ετόνισε: «Στις μέρες μας η ιστορία δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλής. Έχουμε όλοι μας ευθύνη να ενθαρρύνουμε τους νέους ανθρώπους να εντρυφήσουν στην ελληνική ιστορία. Χωρίς προκαταλήψεις, χωρίς στερεότυπα και έτοιμες σκέψεις να αναζητήσουν την αλήθεια των γεγονότων για να μπορέσουν να δουν μπροστά. Η γνώση της ιστορίας είναι αναγκαία για την εθνική αυτογνωσία αλλά και τους εθνικούς σχεδιασμούς, για την προβολή στο μέλλον. Αν κάτι είναι αναμφισβήτητο στην ελληνική ιστορία, αυτό είναι το ηθικό μεγαλείο ανθρώπων που κέρδισαν η δεν κέρδισαν υστεροφημία για τον πατριωτισμό και για τον ηρωισμό τους...»

Γ. Σ. Γ.